

Kanne 22.9.2014 – Niche Generics v. komissio

(Asia T-701/14)

(2014/C 431/61)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Niche Generics Ltd (Hitchin, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor E. Batchelor, solicitor M. Healy ja barrister F. Carlin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen
- kumoamaan sakon määrän tai ainakin alentamaan sitä
- velvoittamaan komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kantajalle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajaa vaatii esillä olevalla kanteella asiassa AT.39612 – Perindopriili (Servier) 9.7.2014 annetun komission päätöksen C (2014) 4955 final osittaista kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa 11 kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, ettei komissio soveltanut asianmukaisesti objektiivista välttämättömyyttä koskevia oikeudellisia arviointiperusteita määrittääkseen sen, kuuluuko kantajan ja Servierin välinen patenteja koskeva sovintosopimus SEUT 101 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
2. Toisessa kanneperusteessa väitetään, että komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta jättämällä soveltamatta teknologiansiirtoa koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen suuntaviivoja kantajan sopimukseen.
3. Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen virheen luokittelemalla sopimuksen tarkoitukseen perustuvaksi SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomiseksi.
4. Neljännessä kanneperusteessa väitetään, että komissio sovelsi virheellisesti tarkoitukseen perustuvaa kilpailusääntöjen rikkomista koskevia oikeudellisia arviointiperusteitaan kantajaa koskeviin tiettyihin tosiseikkoihin.
5. Viidennessä kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen virheen todetessaan, että sovintosopimuksella oli kilpailunvastaisia vaikutuksia.
6. Kuudennessa kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen virheen, kun se ei hyväksynyt sitä, että sovintosopimus täyttää SEUT 101 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeuksen edellytykset.
7. Seitsemännessä kanneperusteessa väitetään, että komissio loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia ja hyvän hallinnon periaatetta, kun se menetteli epäoikeudenmukaisesti tutkiessaan asianajajien ja asiakkaiden välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden piiriin kuuluvia asiakirjoja.
8. Kahdeksannessa kanneperusteessa väitetään, että komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sakon laskennassa, kun se kohteli kantajaa eri tavalla kuin Servieriä ilman asiallista perustetta.
9. Yhdeksännessä kanneperusteessa väitetään, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, sakkojen määrän laskennasta antamia suuntaviivoja ja aiemmin vakiintunutta käytäntöä, kun se määräsi kantajalle sakon.

10. Kymmenennessä kanneperusteessa väitetään, että komissio rikkoi asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa ylittäessään 10 prosentin suuruisen sakkojen ylärajan.
11. Yhdennessätoista kanneperusteessa väitetään, että komissio loukkasi SEUT 296 artiklan mukaista perusteluvollisuuttaan sakkojen laskennan sekä kantajan toteuttaman kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuutta koskevan arvioinnin osalta.

⁽¹⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003 L 1, s. 1).

Kanne 10.10.2014 – IPSO v. EKP

(Asia T-713/14)

(2014/C 431/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Saksassa sijaitsevien kansainvälisten ja Euroopan unionin toimielinten työntekijöiden järjestö (IPSO) (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n johtokunnan 30.4.2014 tekemän päätöksen, joka on julkaistu 16.7.2014 ja jolla on vahvistettu tiettyjen sihteeritehtävissä ja hallinnollisissa tehtävissä toimivien väliaikaisten toimihenkilöiden sopimusten enimmäiskestoksi kaksi vuotta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneen henkisen kärsimyksen, josta kohtuulliseksi korvaukseksi on arvioitu 15 000 euroa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ensinnäkin siihen, että on loukattu kantajan oikeutta saada tietoja ja tuulla kuulluksi, sellaisena kuin tämä oikeus on tunnustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 27 artiklassa ja direktiivissä 2002/14⁽¹⁾ ja sitä on tarkennettu ja se on pantu täytäntöön EKP:n ja IPSO:n välillä puitesopimuksella tunnustamisesta, tietojen jakamisesta ja kuulluksi tulemisesta sekä tammikuussa 2014 tehdyllä erityissopimuksella väliaikaisten toimihenkilöiden työntekijäjärjestön perustamisesta, ja toiseksi siihen, että kyseisiä sopimuksia ei ole noudatettu
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että oikeutta hyvään hallintoon ja erityisesti oikeutta tulla kuulluksi ja tiedonsaantioikeutta, jotka ovat Euroopan unionin 41 artiklassa taattuja menettelyllisiä oikeuksia, on loukattu.

⁽¹⁾ Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä – Luonnos työntekijöiden edustusta koskevaksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteiseksi julistukseksi 11.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY (EYVL L 80, s. 29)